

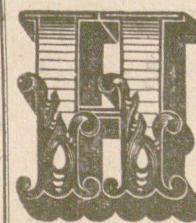
ако ти прѣгрѣши, и седмъ пѧти на денъ са възвѣрне къмъ тебѣ, и каже: Поклювамъ са, да мѣ простиши. И рѣкоха апостоли-ти Господъ: придай ни вѣра. Я Господь рече: Яко да имахте вѣра колкото зърно синапово, рекли быхте на тѣзи чѣрници: истиргни са, и насади са въ море-то, и та бы вы послышала. Я кой отъ васъ ако има ратай да мѣ оре или да мѣ пасе, щомъ си додѣ отъ нива-та, ще мѣ рече: мини, сѣдни да адешъ? И не ще ли да мѣ рече: Приготви нѣщо да вечерамъ, и стегни са тамъ шетай, докжъ амъ и піжъ, и слѣдъ това ще адашъ и піешъ ты? Дали ще благодари на тогози рата защото е свѣршилъ каквото мѣ е било поръчано? Не са надѣя. Така и вы, кога направите все ци ви е повелѣно, казвайте: Ный смы рави ничтожни; защото направихъ мы това което вѣхмы должны да направимъ.

Въ недѣла є: по въздвиженіе;
отъ Лѣка, зачало 94.

Въ онова врѣма, додѣ Іисусъ въ Іерихонъ и заминаваше си. И ето чловѣкъ на имѧ Закхей, който вѣше началникъ на митари-ты, и той вѣ богатъ. И ищеше да види Іисуса кой є; но не можаше отъ народа, защото вѣше нисъкъ на възрастъ. И завтѣче са на напрѣдъ, та възлѣзе на єдна чѣрница за да го види; понеже прѣзъ него пѧть щѣше да мине. И като додѣ на това място, Іисусъ поглѣдна, видѣ го, и рече мѣ: Зак-

хе, слѣзъ скоро; защото днесъ трѣба да остана въ твоа-та кѫща. И привѣрза та слѣзе, и пріѣ го съ радость. И като видѣха това сички, помѣмраха и казвала: че при грѣшнѣ человѣкъ вѣзѣ да прѣсѣди. Я Закхей застана и рече Господъ: Господи, ето половина-та отъ имотъ-тъ си давамъ на сиромасы-ты; и ако съмъ обидѣлъ нѣкого въ нѣцро съ клевета, въздавамъ четверократно. Рече мѣ Іисусъ: Днесъ стана спасеніе на този домъ: защото и той е синъ Явраиловъ. Понеже Сынъ чловѣческій додѣ да потърси и да снаси погибло-то.

Въ понедѣлникъ на сї: недѣла,
отъ Марка, зачало 54.

а онова врѣма, Първосвѧщенници-ти и старѣйшини ти іудейски проводиха до Іисуса нѣкои отъ фарисеи-ты и Иродианки-ты, да го впримчятъ въ дѣла. И тѣ като додоха казватъ мѣ: учителю, знаемъ че си истински, и не та е грыжа отъ никого; защото не глѣдашъ на лице на чловѣци-ты, но по истина пѧть-тъ Божій учишъ; право ли е да дадемъ данъ на Кесаря, или не? да дадемъ ли, или да не дадемъ? Я той като позна лицемѣріе-то имъ, рече имъ: Защо ма искушавате? донесете ми единъ динаръ да видѣ. И тѣ мѣ донесоха. И казвала имъ: Чий е тойзи образъ и надпись-тъ? Я тѣ мѣ рѣкоха: Кесаревъ. И отговори Іисусъ и рече имъ: отдалитъ Кесаревы-ты

